

HỒI 56

THIÊN PHẬT TRỪ YÊU

Quần hào nhìn thấy chưởng phong của Thông Lĩnh Chi Ứng không khỏi buột miệng kêu lên kinh hãi.

Nhưng gặp phải chưởng lực càng hùng hậu càng làm kích thích hào khí của Triển Bạch, chàng vận đủ mười thành công lực, đơn chưởng nhằm đạo hồng quang ấn ra một chưởng?

Bùng! ùm... ùm...

Sau tiếng nổ long trời lở đất, không khí như bị xé toạt ra tạo nên những tiếng rền kéo dài không dứt.

Cây cối ở hai bên bị dư kinh cuốn phăng cả gốc bay lên không trung rồi rơi xuống "ầm! ầm!" Tiếng ngói rơi xuống đất loảng xoảng...

Tất cả tạo nên một khung cảnh náo loạn như ngày tận thế!

Thông Lĩnh Chi Ứng loạn choạng thối lui ba bước, gương đứng lại được nhưng thân hình lão lắc lư như muốn bị cuốn theo sức gió.

Triển bạch thối lui một bước, sắc mặt hiện lên một màu đỏ hồng như say rượu.

Thông Lĩnh Chi Ứng sau một hồi điều tức, cố nén khí huyết đang rạo rục trong kinh lạc, chờ khi không khí yên lặng trở lại, lạnh lùng nói:

- Tiểu huynh đệ! Khô Cốt chưởng của lão phu thế nào?

Lúc đầu chạm chưởng với Thông Lĩnh Chi Ứng, Triển Bạch có cảm thấy một luồng nhiệt khí nóng rất len vào nội phủ, nhưng chỉ hơi vận công một chút, luồng nhiệt khí đã bị đẩy ra ngoài, chàng ngằm vận chân khí chu chuyển một vòng thấy không có gì trở ngại, nghe đối phương hỏi cười nhẹ đáp:

- Cũng không có gì đặc sắc!

Trên gương mặt Thông Lĩnh Chi Ứng thoáng hiện một nét kỳ dị, lão không tin thiếu niên kia tiếp một chưởng của lão mà vẫn cảm thấy chẳng có gì đặc sắc. Lão nghe Hải Ngoại Tam Sát tăng bốc đối phương lên đến tận mây xanh lòng đã bất phục giờ có dịp lão nhất định chứng minh cho Tam Sát thấy công lực của lão phải cao hơn đối phương!

Thông Lĩnh Chi Ứng cười lạnh một tiếng, nói:

- Nếu vậy thì thử thêm một chưởng nữa xem sao!

Triển Bạch cười sang sảng nói:

- Đừng nói một chưởng, mười chưởng trăm chưởng tại hạ cũng chẳng ngại!

Thông Lĩnh Chi Ứng cảm thấy công lực bị giảm sút khá nhiều qua một chương vừa rồi, nhưng lão chắc chắn đối phương còn tiêu hao chân lực nhiều hơn lão, bởi đối phương chỉ từng đó tuổi đầu, công lực làm sao bì được với năm, sáu mươi năm công lực của lão.

Nhưng lão đã lắm, lão suy đoán theo lẽ thường, trong khi đó Triển Bạch không phải người thường, Thiên Phật tuyệt học mà chàng tu luyện càng không phải là thứ võ công tầm thường.

Nhưng Thông Lĩnh Chi Ứng chưa kịp xuất thủ, Triển Bạch đã tiếp lời:

- Nhưng có một việc tại hạ cần nói trước!

Thông Lĩnh Chi Ứng cười lạnh:

- Ngươi sợ rồi?

- TỨC CƯỜI! Triển Bạch này xưa nay không biết sợ là gì, nhưng tại hạ đã có ước thúc với người là không được xen vào việc giang hồ thị phi nên...

Âm Sơn Chi Lang cười lớn nói:

- Về phần này ngươi yên tâm, Tứ Ác vừa đặt chân đến Trung Nguyên có thể coi không phải là người của giang hồ, vậy ngươi cứ giở hết bình sinh tuyệt học ra để hộ thân, không phải là xen vào chuyện của giang hồ. Như vậy được chưa?

Triển Bạch nghe giọng điệu của đối phương có ý châm chọc, nhú mày nói:

- Lời nói của các hạ có thể đại diện cho cả bốn người?

Sa Mạc Chi Hồ gật đầu:

- Đương nhiên là được!

Triển Bạch cười nói:

- Vậy thì cả bốn vị tiên công đi!

Âm Sơn Chi Lang chùng như không tin tai mình:

- Tiểu huynh đệ vừa nói gì vậy?

- Tại hạ muốn thỉnh giáo cao chiêu của Tứ Ác!

Thông Lĩnh Chi Ứng không còn nén nhịn được nữa quát lớn một tiếng, Khô Cốt chương vận hết sức bình sinh bất thần đánh một chương.

Chỉ thấy một luồng ánh sáng đỏ còn đậm hơn chương lúc nãy cuộn cuộn áp về phía Triển Bạch.

Triển Bạch cũng quát lên một tiếng, thi triển một chiêu "Trảo Thanh yêu khí", hai luồng chương phong chạm nhau phát một tiếng nổ trời long đất lở,

Thông Lĩnh Chi Ứng bị chấn động thối lui năm bước lớn, khí huyết đảo lộn trong kinh mạch.

Đến giờ Thông Lĩnh Chi Ứng mới biết lão đã làm, Triển Bạch chẳng những không bị tổn hao chân lực qua một chương lúc này, thậm chí công lực càng lúc càng dồi dào hơn!

Triển Bạch một chương đẩy lui Thông Lĩnh Chi ứng thân hình lập tức cất lên, thi triển Lô âm chương, một chiêu "Phong Chấn Lô Minh" nhằm Thiên Linh huyết của Âm Sơn Chi Lang giáng xuống.

Âm Sơn Chi Lang thấy chương lực của đối phương quá hùng hậu không dám đón đỡ, vội bước xéo ra hai bước, mới phản chương kích ngược lại nhằm bả vai Triển Bạch xấn tới.

Triển Bạch khẽ diêm chân một cái, thân hình chàng như cơn lốc bốc lên vừa tránh thế công của Âm Sơn Chi Lang vừa thi triển một chiêu "Phật Tổ Giáng Tọa" nhằm đầu Thái Thượng Chi Thủ giáng xuống.

Thái Thượng Chi Thủ rùng mình một cái, thân hình thấp xuống ba thước, song thủ đột ngột dài ra nhắm hai bên thái dương Triển Bạch vỗ tới.

Triển Bạch đang ở trên không trung liền co hai chân đạp vào khoảng không một cái, thân hình đang ở thế rơi xuống bỗng lại cất lên, phi cước đá vào hậu tâm Sa Mạc Chi Hồ nhanh như điện xẹt.

Sa Mạc Chi Hồ tung người tránh thế công đồng thời vung râu chuôi nhằm Hoàn Khiêu huyết nơi đùi Triển Bạch kích tới.

Triển Bạch co chân lại từ từ đáp xuống đất. Chỉ trong một tích tắc, chàng đã giao thủ với Tứ Ác mỗi người một chiêu, thân thủ linh hoạt dị thường, lại chiếm hết tiên cơ của Tứ Ác!

Giang Hồ Tứ Ác ai ai cũng là nhất thế ma đầu cuồng ngạo thành nét, hơn hai mươi năm nay ẩn thân nơi hải đảo tu luyện thần công. Không ngờ vừa về đến Trung Nguyên đã gặp Triển Bạch đánh cho tối mặt tối mày, khiến cho Tứ Ác vừa thẹn vừa giận.

Cả bốn đồng rít lên the thé, ai nấy giờ hét bình sinh tuyệt học ra tấn công như vũ bão.

Triển Bạch lúc này hào khí ngất trời, bốn thế công liên hoàn của chàng đã dẫn dụ được Tứ Ác đồng xuất thủ. Giờ thấy thế công của Tứ Ác kích tới, lập tức giở Thiên Phật Giáng Ma chương ra cùng Tứ Ác hỗn chiến.

Song phương đều dùng thủ pháp nhanh, lúc này chỉ còn nhìn thấy năm đạo kinh phong xoắn tít vào nhau thỉnh thoảng lại chạm nhau phát ra những tiếng nổ kinh hồn lạc phách.

Quần hào đứng vòng quanh quan chiến bị dư kinh bức thối lui liên liền, nhưng mắt ai cũng mở lớn, trừng trừng nhìn vào trường đấu. Đối với không ít người, đây là cuộc ác đấu có một không hai trong đời hành hiệp của mình.

Thoắt cái song phương đã trao đổi gần đến trăm hiệp. Quần hào ai ai cũng lo sợ cho Triển Bạch một mình chống lại bốn tay tuyệt thế cao thủ, sợ cứ đấu kéo dài công lực chàng bị tiêu hao nhiều mà thọ hại.

Bỗng một loạt các tiếng nổ "Bùng! Bùng! Bùng!" Rung động cả vũ trụ, quần hào kinh hãi thất thần, chỉ thấy cát bụi tung mù mịt chứ không biết tình hình trong trường đấu ra sao.

Chờ khi cát bụi lắng xuống thấy Giang Hồ Tứ Ác phân ra đứng bốn góc. Triển Bạch đứng chính giữa, dáng sừng sững như thiên thần.

Giang Hồ Tứ Ác mặt mày tên nào tên nấy đều lộ hết sự hung ác ra ngoài, áo quần ướt mồ hôi, hơi thở hỗn hển, chứng tỏ qua gần trăm hiệp giao đấu cả bốn bị hao tổn rất nhiều chân lực.

Quần hào ở bên ngoài nín thở chờ đợi, bởi ai ai cũng biết, mặc dù cuộc chiến đã tạm dừng nhưng sắp tới lại là một trận ác đấu còn hung hiểm hơn lúc này bội phần.

Song phương đang im lặng để tập trung chân lực, đồng thời qua trăm hiệp đấu song phương đã hiểu rõ về nhau, sắp tới đây ai ai cũng đưa ra những sát chiêu để bức đối phương vào đường chết!

Trăng đã ngã về tây, đêm đã tàn, nhưng với trận đấu căng thẳng trước mặt, không một ai chú ý rằng trời sắp sáng!

Thông Lĩnh Chi Ứng luôn là người nóng nảy nhất trong Tứ Ác, lão quát lên một tiếng chấn động không gian đồng thời giơ đôi cánh tay xương xẩu đen ngòm ra, hồng quang lập tức xuất hiện, từng lớp từng lớp cuộn cuộn nhằm phía Triển Bạch áp tới.

Thái Thượng Chi Thứ cũng giơ đôi cánh tay dài ngoằn đến quái dị tấn công hạ bàn Triển Bạch.

Âm Sơn Chi Lang dựng chưởng như đao nhằm ngực Triển Bạch ấn tới Sa Mạc Chi Hồ múa tít tràn hạt nhằm ba yếu huyệt Phụng vĩ, Thần đường, Cự cốt sau lưng Triển Bạch kích tới.

Bốn tay tuyệt thế cao thủ đồng thời tấn công, ba luồng chưởng phong di sơn phá thạch cộng thêm một chuỗi tràn hạt như linh xà, tất cả đều nhằm vào các yếu huyệt trên người Triển Bạch công kích.

Quần hào nhìn thấy Triển Bạch rơi vào tình thế hiểm nghèo không ít người buột miệng kêu lên kinh hãi.

Bỗng nghe Triển Bạch hú lên một hơi dài, thân hình chàng xoay tít bốc lên cao, từ trên thi triển một chiêu "Phật Quang Phổ Chiếu", chỉ thấy chưởng ảnh như núi từ trên cao phân ra bốn hướng tấn công Tứ Ác.

Thân pháp linh hoạt, chiêu thức tinh kỳ, công lực thâm hậu, có thể nói lần đầu tiên trong đời quần hào mới được nhìn thấy!

Bùng! Bùng! Bùng! Bùng!

Tứ Ác đua nhau thối lui, nhưng vẫn giữ thế bao vây, một mặt điều tức để tập trung chân lực, một mặt cố tìm một khe hở trong chiêu thức của Triển Bạch để tấn công.

Về phía Triển Bạch, độc chiến Giang Hồ Tứ Ác hao tổn công lực không kém gì độc chiến với Hải Ngoại Tam Sát. Bởi Hải Ngoại Tam Sát chỉ có một mình Cừ Như Hải là công lực thâm hậu, còn Lãnh Diễm Hồng và Phật Ấn Pháp Sư thì công lực yếu kém hơn. Trong khi đó Giang Hồ Tứ Ác công lực ngang nhau, tuy không thể sánh với Cừ Như Hải nhưng lại cao hơn Lãnh Diễm Hồng và Phật Ấn pháp sư. Lại nữa Tứ Ác mỗi người có một tuyệt thế công phu rất khó đối phó. Đặc biệt là Khô Cốt chưởng của Thông Lĩnh Chi Ứng hàm chứa hỏa độc, không cẩn thận một chút là có thể nguy hại đến tính mạng; hai cánh tay đặc biệt dài của Thái Thượng Chi Thủ cũng không đơn giản, lão đứng trước mặt nhưng lại có thể tấn công bên phải bên trái và cả sau lưng, chiêu thức lại biến hóa khôn lường.

Sa Mạc Chi Hồ thì có các hạt Truy Mệnh Thần Châu rắn chắc như đá, lại có thể phá nội gia chân khí, nên mỗi khi lão bắn ra Triển Bạch chỉ dùng thân pháp tránh né chứ không thể dùng chưởng lực để ngăn chặn.

Trong khi đó Âm Sơn Chi Lang thì giao hoạt, xuất chiêu toàn ở những vị trí mà đối phương không ngờ tới, lại thêm chưởng lực của lão bén nhọn chẳng khác gì đao kiếm, mỗi lần đối chưởng mặc dù Triển Bạch có thể đẩy lui đối phương nhưng chưởng tâm lại đau rát như đánh vào đá!

Bởi vậy Triển Bạch đấu với Tứ Ác tình thế của chàng cực kỳ khó khăn. Ngược lại Tứ Ác cũng cảm thấy không dễ dàng hơn chàng chút nào.

Bỗng nghe Âm Sơn Chi Lang xì xồ xì xào mấy câu tiếng Mông Cổ. Tứ Ác lập tức thay đổi đấu pháp, cả bốn vây tròn di chuyển xung quanh Triển Bạch.

Triển Bạch không hiểu đối phương nói gì, nhưng xem ra đối phương sắp thi triển quỷ kế gì đây, lập tức vận chân khí hộ thể ngưng thần giới bị, dĩ bất biến ứng vạn biến.

Tứ Ác di chuyển càng lúc càng nhanh, bỗng Âm Sơn Chi Lang hú lên một tiếng dài nghe như tiếng sói tru, dựng chưởng như đao liên tiếp chém về phía Triển Bạch.

Nhìn thấy chưởng phong uy mãnh biết đối phương là vận đến toàn lực. Triển Bạch không dám lơ là, dùng mục quang như điện nhìn chăm chăm vào vùng chưởng ảnh tìm đúng một khe hở, vận chín thành công lực, đánh ra một chưởng!

Âm Sơn Chi Lang tuy thế công rất mạnh nhưng do tính toán trước, không dám đối chưởng với Triển Bạch, thấy thế công của chàng đánh tới lão lập tức thu thế phi thân ra khỏi vòng chiến.

Triển Bạch một chưởng đánh vào khoản không, chưa kịp thu thế đã nghe kinh phong rít lên ở sau lưng. Chàng bước lên một bước, thi triển một chiêu "Hồi Đầu vọng nguyệt", giữ nguyên chín thành công lực kích ngược lại.

Người vừa xuất thủ ám kích sau lưng Triển Bạch là Thái Thượng Chi Thủ, nhưng khi thấy chiêu thức của Triển Bạch đánh tới, lão lập tức thu chưởng thối lui.

Liền ngay lúc đó Thông Lĩnh Chi Ứng thi triển khô cốt chưởng công tới, một luồng nhiệt khí ào ào kích tới. Triển Bạch dùng bộ pháp tránh qua một bên hoàn thủ! Nhưng Thông Lĩnh Chi Ứng cũng triệt chiêu thối lui.

Tiếp đó là Sa Mạc Chi Hồ múa tràn hạt công tới...

Tứ Ác luân phiên nhau thi triển sát thủ nhưng khi thấy thế hoàn thủ của Triển Bạch đánh tới thì lập tức triệt chiêu thối lui. Triển Bạch tuy người trung hậu chậm chạp, lại ít kinh nghiệm giang hồ, nhưng qua một vòng như vậy chàng lập tức nhận ra giáo kế của đối phương.

Nào ngờ chàng đang suy nghĩ thì Sa Mạc Chi Hồ trong lúc triệt chiêu thối lui bất thần vung tay ném ra ba hạt thần châu, đồng thời Tam Ác cũng trở ngược toàn lực mỗi người công một chưởng.

Những người tinh ý vừa nhìn đã đoán ra dụng ý của Tứ Ác, chúng dùng lực của ba người phong bế đường rút lui của Triển Bạch, đồng thời nhờ ba hạt Truy Mệnh thần châu đả thương chàng.

Triển Bạch rung động tâm thần phi chưởng như bay đối ba chưởng của đối phương, nhưng sức phản chấn khiến chàng không thể nào giờ thân pháp để tránh né ám khí của đối phương.

Ba hạt thần châu xếp thành hình chữ phẩm, một nhằm mặt hai nhằm ngực chàng!

Triển Bạch nội công hùng hậu, ba chưởng đẩy lui Tam Ác, nhưng ba hạt Truy Mệnh Thần Châu cũng tới sát bên mình chàng. Quân hào kinh hãi kêu lên một tiếng.

Triển Bạch giờ bộ pháp Thiên Hoán phiêu phong nhưng cũng chỉ tránh qua được hai hạt thần châu, một hạt bay sượt qua vai chàng xé rách thịt một đường dài, máu văng tung tóe.

Trong khi đó thì Âm Sơn Chi Lang lẳng lẳng tung một chưởng nhằm lưng Triển Bạch ấn tới.

Triển Bạch vừa mới bị trúng ám khí, chưa kịp hoàn hồn, còn tinh thần đâu mà phát hiện thế công lén của đối phương.

Chỉ nghe "cách!" một tiếng, chưởng của Âm Sơn Chi Lang đánh trúng thanh kiếm trên lưng Triển Bạch, tuy vậy cũng làm chàng chúi tới phía trước bốn, năm bước, hai mắt tối đen lại lão đảo suýt ngã...

Âm Sơn Chi Lang đắc ý cười lớn, lần thứ hai giờ chuông lên...

Tam Ác cũng đồng cười lạnh áp tới! Xem tình thế Triển Bạch sắp thảm tử dưới tay Tứ Ác...

Bỗng Triển Bạch ngẩng lên, quát một tiếng như sấm, vung chưởng như điện nhằm ngực Sa Mạc Chi Hồ ấn tới Sa Mạc Chi Hồ thấy Triển Bạch thọ thương nên cũng lơ là phòng thủ bỗng thấy một chưởng kinh như núi áp tới, lão không kịp phản ứng thì ngực như bị một chiếc búa ngàn cân giáng trúng. Lão rú lên một tiếng thảm khóc, máu tươi bắn ra miệng thành vòi văng ra xa hơn trượng, rơi "phịch!" xuống đất.

Lúc này chưởng của Âm Sơn Chi Lang cũng vừa đánh tới, Triển Bạch biến chiêu như điện, thi triển Cầm Nả thủ pháp một chiêu "Hoành Vân đoạn phong", chộp trúng ngay Mạch môn của Âm Sơn Chi Lang.

Triển Bạch độc chiến Tứ Ác chàng vốn không có ý đả thương đối phương, chỉ muốn làm cho Tứ Ác biết khó mà rút lui. Nào ngờ Tứ Ác hiểm độc, dùng quỷ kế để hạ sát thủ. Lòng nhân từ của Triển Bạch biến mất, thay vào đó là sát cơ vạn trượng, chàng xuất thủ không chút nhân nhượng.

Lúc này chỉ thấy đôi mắt Triển Bạch vằn lên những tia máu, tay nắm được Mạch môn của Âm Sơn Chi Lang, chỉ nghe chàng quát lên một tiếng, đoạn vung tay...

Rắc! một tiếng giòn tan, tiếp theo là tiếng rú thê thảm của Âm Sơn Chi Lang, lão dùng tay trái ôm lấy cánh tay phải loạng choạng thối lui...

Triển Bạch ngưng mục nhìn Thông Lĩnh Chi Ứng và Thái Thượng Chi Thủ, chân từ từ tiến lên...

Thông Lĩnh Chi Ứng và Thái Thượng Chi Thủ, hai đại ma đầu cuồng ngạo nhất thế, nhìn thấy Triển Bạch thọ thương vẫn thần dũng liên tiếp đả thương Nhị Ác, cả hai kinh hãi thất thần, giờ thấy Triển Bạch lại tiến tới trước mặt, cả hai không tự chủ được nữa, đồng thối lui hai bước!

Triển Bạch lạnh lùng nói:

- Ngày hôm nay các ngươi đừng hòng sống sót mà rời khỏi chốn này.

Dứt lời từ từ giờ chuông lên...